

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 PŽ-2539/2021-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvijestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom NOVABELA GRUPA, d.o.o. u stečaju, Zagreb, Augusta Šenoe 3, OIB 83565636972, odlučujući o zajedničkoj žalbi stečajnih vjerovnika MAJE ŠIMIĆ iz Zagreba, Frateršćica 60, OIB 47549266260 i HRVOJA ŠIMIĆA iz Zagreba, Šenoina 3, OIB 45735250142 i žalbi stečajnog vjerovnika NAVA BANKA d.d. u stečaju, Zagreb, Tratinska 27, OIB 07492912398, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-1506/2020-139 od 8. ožujka 2021., u sjednici vijeća održanoj 2. lipnja 2021.

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se kao nedopuštena žalba vjerovnika Maje Šimić izjavljena protiv točaka III.5., III.6. i VIII. izreke rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1506/2020-139 od 8. ožujka 2021.

II. Odbijaju se kao neosnovane žalbe vjerovnika Hrvoja Šimića, Maje Šimić i Nava banka d.d. u stečaju i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1506/2020-139 od 8. ožujka 2021. u točkama III.5, III.6., III.9., VIII., X., XIII. i dijelu točke XV. njegove izreke kojim su vjerovnici Hrvoje Šimić i Maja Šimić za osporenu tražbinu vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d. u iznosu od 244.426,84 kn upućeni na parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja.

III. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1506/2020-139 od 8. ožujka 2021. u dijelu točke XV. njegove izreke kojim su osporavatelji Hrvoje Šimić i Maja Šimić u odnosu na osporenu tražbinu drugog višeg isplatnog reda vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d. u iznosu od 1.217.548,49 kn, upućeni da predlože nastavak parničnih postupaka u kojima su izjavljene revizije protiv pravomoćnih drugostupanjskih odluka, i rješava:

U odnosu na osporenu tražbinu drugog višeg isplatnog reda vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d. u iznosu od 1.217.548,49 kn upućuju se osporavatelji vjerovnici Hrvoje Šimić i Maja Šimić na parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja.

IV. Uvažava se žalba vjerovnika Nava banka d.d. u stečaju, ukida rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1506/2020-139 od 8. ožujka 2021. u točki IX. izreke i predmet u tome dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1506/2020-139 od 8. ožujka 2021. u točki III.5. izreke utvrđeno je da je vjerovnik Hrvoje Šimić osporio tražbinu vjerovnika Nava banka d.d. u stečaju, Zagreb u iznosu od 7.433.565,12 kn, u točki III.6. izreke da je isti vjerovnik osporio tražbinu vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave, u iznosu od 1.088.998,73 kn, zatim u točki III.9. izreke da su vjerovnici Hrvoje Šimić i Maja Šimić osporili tražbinu vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, u iznosu od 10.021.201,05 kn.

2. Potom je točkom VIII. izreke rješenja u odnosu na dio osporene tražbine drugog višeg isplatnog reda vjerovnika Nava banka d.d. u stečaju u iznosu od 5.864.000,00 kn upućen osporavatelj Hrvoje Šimić da pokrene parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja u roku osam dana i određeno da osporavatelj u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika i ako osporavatelj tražbine za koju postoji ovršna isprava ne pokrene parnicu u roku osam dana od primitka rješenja o upućivanju na parnicu, smatrat će se da je osporavanje otklonjeno, te da je žalba izjavljena protiv rješenja o upućivanju u parnicu bez utjecaja na taj rok, dok je točkom IX. izreke rješenja vjerovnik Nava banka d.d. u stečaju, za dio osporene tražbine u iznosu od 1.569.565,12 kn upućen na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, te određeno da osporavatelj Hrvoje Šimić u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika i ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokrene parnicu u roku od osam dana od primitka rješenja o upućivanju na parnicu, smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice, a žalba izjavljena protiv rješenja o upućivanju u parnicu bez utjecaja je na taj rok.

3. Točkom X. izreke je u odnosu na osporenu tražbinu drugog višeg isplatnog reda vjerovnika Republike Hrvatske u iznosu od 1.088.998,73 kn upućen osporavatelj Hrvoje Šimić da pokrene parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja u istom roku s istim posljedicama nepostupanja kao onima određenim u točki VIII. izreke, a točkom XIII. izreke isto je određeno u odnosu na osporenu tražbinu drugog višeg isplatnog reda vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d., u iznosu od 7.335.348,92 kn tako da su osporavatelji Hrvoje Šimić i Maja Šimić upućeni na pokretanje parnice radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja u istom roku i s istim posljedicama nepostupanja.

4. Točkom XV. izreke rješenja određeno je da se u odnosu na osporenu tražbinu drugog višeg isplatnog reda vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d., u iznosu od 1.217.548,49 kn, upućuju osporavatelji Hrvoje Šimić i Maja Šimić, da predlože nastavak parničnih postupaka u kojima su izjavljene revizije protiv pravomoćnih drugostupanjskih odluka, a za osporeni iznos od 244.426,84 kn upućuju se osporavatelji da pokrenu parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja, u istom roku i s istim posljedicama nepostupanja kao onima u točki VIII. izreke rješenja.

5. Protiv navedenog dijela pobijanog rješenja, vjerovnici Hrvoje Šimić i Maja Šimić su pravovremeno podnijeli zajedničku žalbu s tim da u žalbi navode da žalbu izjavljuju protiv dijela rješenja pod točkama III.5, III.6., III.9., VIII., IX., X. i XII. njegove izreke, ali iz sadržaja žalbe proizlazi da ne osporavaju rješenje u točki XII. (tim dijelom izreke rješenja upućen je vjerovnik Nava banka d.d. u stečaju na nastavak parnice radi utvrđivanja osporene tražbine u iznosu od 1.488.034,62 kn), ali osporavaju točke XIII. i XV. izreke rješenja čiji sadržaj posebno navode u prvom dijelu žalbe, kao i sadržaje svih ostalih točaka koje osporavaju svojom žalbom. Zbog toga je ovaj sud uzeo da su žalitelji očitom pogreškom u pisanju naveli da pobijaju i točku XII. izreke rješenja.

6. U žalbi u bitnom ističu da su učinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 6. i 11. Zakona o parničnom postupku, da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno i pogrešno primijenjeno materijalno pravo. Tvrdi da u obrazloženju rješenja nije navedeno da su prijave tražbina zajedno s prilogima bile izložene na uvid sudionicima kako je to propisano odredbom članka 174. Stečajnog zakona, zatim da nije utvrđeno ima li stečajni vjerovnik Raiffeisenbank Austria d.d. u svom posjedu zadužnice, iako je to bio razlog zbog kojega su žalitelji osporili tražbinu ovog vjerovnika, pa kako nije utvrđeno da vjerovnik ima ovršnu ispravu za svoju tražbinu, smatraju da je sud pogrešnom primjenom odredbe članka 178. Stečajnog zakona uputio žalitelje na parnicu. Iz istih razloga osporavaju dio rješenja koji se odnosi na vjerovnika Nava banka d.d. u stečaju i u prilog osnovanosti tih žalbenih navoda pozivaju se na izjavu stečajnog upravitelja tog vjerovnika danu u nekom drugom postupku o tome da u svom posjedu nema zadužnice. Uz to, žalitelji navode da zadužnice uopće nisu ovršne isprave. U odnosu na tražbinu vjerovnika Republike Hrvatske tvrde da je rješenje Porezne uprave izgubilo svojstvo ovršnosti jer je nastupila apsolutna zastara u smislu članka 96. Općeg poreznog zakona, pa je žalitelj Hrvoje Šimić pogrešno upućen na parnicu, iako prethodno nije utvrđena ta bitna činjenica. Točku XV. izreke rješenja pobijaju zato što je nerazumljiva i nejasna u dijelu kojim su žalitelji upućeni na nastavak parnica u kojima su izjavljene revizije, iako vjerovnik Raiffeisenbank Austria d.d., u svojoj prijavi nije naveo poslovni broj pod kojim se te parnice vode. Tvrdi da je Hrvoje Šimić upozoravao na neurednost prijave tražbine u tome dijelu, ali je sud nije vratio na ispravak, nego je izvan ispitnog ročišta uvidom u eSpis utvrđivao o kojim parnicama je riječ.

7. Vjerovnik Nava banka d.d. u stečaju, pak, svojom žalbom pobija rješenje u točkama VIII. i IX. izreke zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi da se u prijavi tražbine i pobijanom rješenju dogodila očita pogreška jer je tražbina u iznosu od 214.000,00 EUR pribrojena ostalim tražbinama koje glase na kune i da je zbog toga pogrešno utvrđeno da vjerovnik ima ovršnu ispravu za dio osporene tražbine u iznosu od 5.864.000,00 kn umjesto pravilno u iznosu od 7.264.534,47 kn. U prilog tome naglašava da je u stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom Destilerija d.o.o. u stečaju utvrđeno da vjerovnik ima ovršnu ispravu za svoje tražbine prema tom dužniku u iznosu od 7.264.534,47 kn i da je u ovom stečajnom postupku prijavio tražbinu na temelju istih ugovora o kratkoročnim

kreditima u kojima su ta dva dužnika u ulozi korisnika kredita ili sudužnika. Stoga smatra da je prvostupanjski sud trebao uputiti osporavatelja na parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja za cijelu tražbinu, a ne samo u iznosu od 5.864.000,00 kn, kao i da je neosnovano uputio vjerovnika na parnicu radi utvrđivanja tražbine u preostalom iznosu od 1.569.566,12 kn. Predlaže da ovaj žalbeni sud uvaži žalbu i preinači pobijani dio rješenje u skladu sa žalbenim navodima.

8. Ovaj vjerovnik je u zakonskom roku za žalbu podnio i prijedlog za ispravak rješenje u dijelu kojim je određen rok za pokretanje parnice jer smatra da je zbog očite pogreške u pisanju određen rok koji se računa od dana primitka rješenja o osporenim tražbinama umjesto od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnicu. U slučaju da prvostupanjski sud ne prihvati njegov prijedlog traži da se smatra žalbom zbog pogrešne primjene odredbe članka 267. stavka 1. Stečajnog zakona i predlaže da ovaj žalbeni sud uvaži žalbu i preinači pobijani dio rješenja tako da odredi rok za pokretanje parnice od dana pravomoćnosti rješenja o osporenim tražbinama.

9. Iz podataka u spisu proizlazi kako prvostupanjski sud nije prihvatio prijedlog za ispravak rješenja, nego je taj prijedlog smatrao dopunom žalbe i zajedno s ostalim žalbama dostavio ga ovom drugostupanjskom sudu.

10. Žalba Maje Šimić je djelomično nedopuštena, djelomično neosnovana, a djelomično osnovana.

11. Žalbe Hrvoja Šimića i Nava banka d.d. u stečaju su djelomično osnovane.

12. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu: ZPP) i člankom 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12) u vezi s člankom 441. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP).

13. Prema odredbi članka 177. stavka 4. Stečajnog zakona iz 1996. godine sa svim kasnijim izmjenama, koji se s obzirom na dan pokretanja ovoga postupka primjenjuje u ovoj pravnoj stvari, rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, svaki vjerovnik može pobijati žalbom u dijelu koji se tiče njegove prijavljene tražbine, odnosno tražbine koju je osporio.

14. Iz podataka u spisu razvidno je da se dio rješenja sadržan u točkama III.5., III.6. i VIII. izreke ne odnosi na vjerovnika Maju Šimić, pa taj vjerovnik nije ovlašten za podnošenje žalbe. Stoga je na temelju odredbe članka 367. stavka 1. u vezi s odredbom članka 358. stavka 3. ZPP-a, žalba vjerovnika Maje Šimić odbačena kao nedopuštena protiv tog dijela rješenja.

15. Prema podacima iz preslike dijela spisa koji je uz žalbu dostavljen ovom sudu, proizlazi da su u stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom na ispitnom ročištu, vjerovnici Maja Šimić i Hrvoje Šimić, osporili neke tražbine koje je stečajni upravitelj priznao u drugom višem isplatnom redu, a između ostalih, Hrvoje Šimić osporio je tražbine vjerovnika Nava banka d.d. u stečaju i Republike Hrvatske, dok su tražbinu vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d. osporili vjerovnici Hrvoje Šimić i Maja Šimić.

16. Prije svega valja istaknuti da su netočne tvrdnja žalitelja Hrvoja Šimića i Maje Šimić o tome da prvostupanjski sud nije postupio po odredbi članka 174. Stečajnog zakona tako da je najkasnije osam dana prije održavanja ispitnog ročišta izložio tablice s prilogima u pisarnici suda i da bi zbog toga bila učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 6. ZPP-a. Naime, iz podataka u spisu proizlazi da je vjerovnik Hrvoje Šimić podneskom od 2. ožujka 2021. osporio tražbine i razlučna prava vjerovnika i naveo razloge osporavanja, pa je već iz toga jasno da je imao mogućnost uvida u prijave tražbina i tablice priznatih i osporenih tražbina koje je sastavio stečajni upravitelj prije održavanja ispitnog ročišta.

17. Prema odredbi članka 178. stavka 2. Stečajnog zakona, ako je koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu koju je priznao stečajni upravitelj, sud će stečajnoga vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine (...), a prema stavku 4. ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, sud će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja.

18. S obzirom na sadržaj žalbe, u ovom žalbenom postupku je dakle, trebalo ispitati istinitost žalbenih navoda o tome imaju li vjerovnici ovršne isprave za svoje tražbine koju su prijavili i koju im je stečajni upravitelj priznao, jer o tome ovisi je li sud pravilno uputio osporavatelja na parnicu da dokaže osnovanost svoga osporavanja ili je na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine trebao uputiti vjerovnike osporenih tražbina.

19. Prvostupanjski sud je uvidom u prijavu tražbina vjerovnika Republike Hrvatske utvrdio da iz isprava koje su priložene u prilog postojanja tražbine u iznosu od 1.088.998,73 kn koju je osporio vjerovnik Hrvoje Šimić, proizlazi da za tu tražbinu postoji ovršna isprava-rješenje Ministarstva financija, Porezna uprava, Područni ured Krapina, Klasa: UP/I 471-02/12-01/70, Ur. broj: 513-07-02-12-2 od 1. kolovoza 2012. koje sadrži potvrdu o izvršnosti dana 25. ožujka 2015., pa je na parnicu uputio osporavatelja da dokaže osnovanost svog osporavanja. U obrazloženju rješenja navedeni su razlozi osporavanja koje osporavatelj ponavlja u žalbi. U vezi s tim, neosnovana je tvrdnja žalitelja Hrvoja Šimića da ovršna isprava gubi svojstvo ovršnosti nastupanjem apsolutne zastare i da je zbog toga na parnicu trebalo uputiti vjerovnika osporene tražbine. Pitanje je li ili nije nastupila apsolutna zastara prava na ostvarivanje tražbine po osnovi poreza tiče se osnovanosti razloga osporavanja o kojem će se raspravljati u parničnom postupku na čije je pokretanje pravilno upućen osporavatelj.

20. U odnosu na tražbinu vjerovnika Raiffeisenbank Austrija d.d., prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da za dio osporene tražbine od 7.335 348,92 kn vjerovnik ima ovršne isprave i na parnicu pravilno uputio osporavatelje Hrvoja Šimića i Maju Šimić da dokažu osnovanost svog osporavanja. Suprotno žalbenim navodima sve ovršne isprave priložene su uz prijavu tražbine, pa ovi žalitelji neosnovano tvrde suprotno. To se odnosi i na zadužnice za koje ovi žalitelji bez uporišta u pozitivnim propisima tvrde da ne predstavljaju ovršne isprave.

21. Naime, prema odredbi članka 214. stavka 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17) dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine određenoga vjerovnika zaplijene svi računi koje ima kod banaka te da se novac s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, isplaćuje vjerovniku; takva isprava izdaje se u jednom primjerku i ima učinak rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja, a prema stavku 2. toga članka na toj ispravi ili u dodatnim ispravama uz tu ispravu, istodobno kad i dužnik ili naknadno, obvezu prema vjerovniku mogu preuzeti i druge osobe u svojstvu jamaca plateca, i to davanjem pisane izjave koja je po svojem sadržaju i obliku ista s izjavom dužnika. Konačno, odredbom stavka 7. članka 214. Ovršnog zakona izričito je propisano da te isprave imaju svojstvo ovršnih isprava na temelju kojih se može tražiti ovrha protiv dužnika ili jamaca plateca na drugim predmetima ovrhe.

22. Iz istih razloga neosnovana je i žalba vjerovnika Hrvoja Šimića u dijelu u kojem je on upućen na parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine vjerovnika Nava banka d.d. u stečaju u iznosu od 5.864.000,00 kn, za koju taj vjerovnik ima ovršne isprave.

23. U odnosu na žalbu Hrvoja Šimića i Maje Šimić protiv točke XV. izreke rješenja kojim su ovi vjerovnici upućeni na parnicu radi utvrđivanja osnovanosti svog osporavanja, iz obrazloženja rješenja u tome dijelu jasno da je riječ o tražbinama stečajnog vjerovnika Raiffeisenbank Austrija na ime parničnih troškova i kamata na troškove o kojima je odlučeno pravomoćnim i ovršnim sudskim odlukama. Zbog toga je prvostupanjski sud pravilnom primjenom odredbe članka 178. stavka 4. Stečajnog zakona na parnicu uputio osporavatelje.

24. Međutim, osnovano ovi žalitelji tvrde da je pobijano rješenje u dijelu u kojem su oni upućeni na nastavak parnica zato što su u nekim od tih parničnih postupaka izjavljene revizije i da su u tijeku postupci pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske (brojevi tih postupaka kao i visina osporene tražbine iz svakoga od njih navedeni su u obrazloženju rješenja) nejasno i nerazumljivo. Naime, pravomoćno okončan postupak ne može se nastaviti, sve dok povodom revizije ne budu eventualno ukinute pravomoćne odluke i predmeti vraćeni nižestupanjskim sudovima na ponovno odlučivanje. Stoga je prvostupanjski sud nepotrebno i nepravilno različito odlučivao o upućivanju na parnicu za tražbine u iznosu od 244.426,84 kn, a za tražbine u iznosu od 1.217.548,49 kn na nastavak parnice, iako su sve parnice u vrijeme donošenja rješenja bile pravomoćno okončane. Prema tome, pravilnim postupanjem je osporavatelje trebalo uputiti na parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine stečajnog vjerovnika Raiffeisenbank

Austria d.d. u ukupnom iznosu od 1.461.975,33 kn jer za te tražbine vjerovnik ima ovršne isprave.

25. Dakle, suprotno žalbenim navodima žalitelja Hrvoja Šimića i Maje Šimić, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da stečajni vjerovnici čije su tražbine osporili za dio svojih prijavljenih tražbina imaju ovršne isprave i pravilnom primjenom odredbe članka 178. stavka 4. Stečajnog zakona na parnicu uputio osporavatelje da dokažu osnovanost svoga osporavanja. Stoga je njihova žalba odbijena kao neosnovana i rješenje potvrđeno u točkama III.5, III.6., III.9., VIII., X., XIII. i dijelu točke XV. izreke, na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 6. Stečajnog zakona.

26. Žalba ovih vjerovnika je djelomično uvažena u odnosu na točku XV. izreke rješenja u kojem su upućeni na nastavak parnica za dio tražbine vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d. u iznosu od 1.217.548,49 kn i pobijano rješenje u tome dijelu preinačeno na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 6. Stečajnog zakona.

27. Osnovano žalitelj Nava banka d.d. u stečaju, osporava rješenje u točki IX. njene izreke. Naime, iz prijave tražbine i priloženih ovršnih isprava očito je da je vjerovnik ukupnu visinu tražbina za koje ima ovršne isprave pogrešno zbrojio tako da je po sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama solemniziranog pod brojem OV-19073/10 koji glasi na 214.000,00 EUR, taj iznos netočno pribrojio ostalim tražbinama koje glase na domaću valutu. Pored toga ovaj vjerovnik je na ispitnom ročištu naveo da raspolaže ovršnim ispravama za svoje tražbine u iznosu od 7.433.565,12 kn, pa se može uzeti da je u tome dijelu ispravio svoju očitu pogrešku u zbrajanju iznosa tražbina u prijavi tražbine.

28. S obzirom na to da u ovom konkretnom slučaju za tražbinu vjerovnika Nava banka d.d. u stečaju postoji ovršna isprava u višem iznosu od onoga koji je naveden u točki VIII. izreke rješenja, na parnicu je trebalo uputiti vjerovnika Hrvoja Šimića, kao osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja. Ovo zbog toga što postojanje ovršne isprave o nekoj tražbini znači da se radi o presuđenoj stvari, pa stečajni vjerovnik ne može pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine jer je o njegovoj tražbini već pravomoćno odlučeno. Takvu tužbu parnični sud bi odbacio zbog postojanja ove negativne procesne pretpostavke pozivom na odredbu članka 333. stavka 2. ZPP-a.

29. Žalitelj Nava banka d.d. u stečaju neosnovano osporava rješenje u točki VIII. njegove izreke kojim je osporavatelj Hrvoje Šimić upućen na parnicu radi utvrđivanja osnovanosti svog osporavanja tražbine ovog vjerovnika. Naime, okolnost da je iznos te tražbine trebao biti utvrđen u višem iznosu od iznosa od 5.864.000,00 kn, sama po sebi ne dovodi u pitanje pravilnost i zakonitost tog dijela rješenja.

30. Neosnovani su i žalbeni navodi vjerovnika Nava banka d.d. u stečaju o tome da je prvostupanjski sud pogrešnom primjenom odredbe članka 267. stavka 1. Stečajnog zakona odredio rok za pokretanje parnica u roku od osam dana od

primitka rješenja o osporavanju tražbina i upućivanju na parnicu. Naime, u ovoj pravnoj stvari, kako to jasno proizlazi iz obrazloženja pobijanog rješenja, ne primjenjuje se ta odredba novog Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17), nego odredba članka 178. stavka 6. Stečajnog zakona iz 1996., koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja ovog stečajnog postupka. Tom odredbom je rok za pokretanje parnice ili nastavak započete parnice bio određen upravo onako kako je to naveo prvostupanjski sud u točki VIII. izreke rješenja.

31. Zato je i njegova žalba odbijena kao neosnovana i rješenje potvrđeno u točki VIII. izreke na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a u vezi s odredbom članka 6. Stečajnog zakona.

32. S druge strane, prvostupanjski je sud propustio pravilno i potpuno utvrditi odlučnu činjenicu postoji li za tražbinu vjerovnika Nava banka d.d. u stečaju ovršna isprava i za onaj dio tražbine u iznosu od 1.569 565,12 kn za koji je na parnicu uputio tog vjerovnika radi utvrđivanja osporene tražbine, a slijedom toga pogrešno je primijenio odredbu članka 178. stavka 4. Stečajnog zakona, kao materijalno pravnu odredbu za odlučivanje o upućivanju na parnicu.

33. Zato je žalbu ovog stečajnog vjerovnika valjalo uvažiti, ukinuti prvostupanjsko rješenje u dijelu u kojem je stečajni vjerovnik upućen u parnicu (točka IX. izreke) i u tom dijelu predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak (članak 380. točke 3. ZPP-a u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona).

34. U ponovnom postupku prvostupanjski sud će najprije pravilno utvrditi visinu tražbine vjerovnika Nava banka d.d. u stečaju za koju taj vjerovnik ima ovršnu ispravu, a potom pravilnom primjenom odredbe članka 178. stavka 4. Stečajnog zakona ponovo odlučiti o upućivanju na parnicu za tražbinu ovog vjerovnika u iznosu od 1.569 565,12 kn.

35. Na temelju navedenog odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 2. lipnja 2021.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: eb2fb-ae388

Kontrolni broj: 0952e-ce1ae-08289

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DUBRAVKA MATAS, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.